

תא חוי, בְּגֹונָא דָא בַּיּוֹמָא דְאַשְׁתָּבָחַ דִינָא בְּעַלְמָא,
וְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיב עַל גְּרוּסִיא דְדִינָא,
כֶּדֶין אַשְׁתָּבָחַ הָאֵי שְׂטָן דְאַסְטִי לְעִילָא וִתְתָא,
וְאַשְׁתָּבָחַ אֵיהּ לְחַבְלָא עַלְמָא וְלִיטָל גְּשָׁמָתִין.

רבו שְׁמֻעוֹן הָוּה יְתִיב וְלַעֲזִי בְּאוֹרִיִּתָּא, וְהָוּה
מְשַׁתְּדֵל בְּהָאֵי קְרָא (דברים כא) וְלַקְחוּ וְקָנִי הַעִיר
הָהִיא עֲגָלָת בָּקָר וְגַ� וְעַרְפּוּ שֶׁם אֶת הָעֲגָלָה בְּגַחַל.
וְדִינָא אֵיהּ בְּקוֹזְבִּיזּ לְעַרְפָא לְהָ. אָמָר לֵיהּ רַבְּיָ
אַלְעָזָר הָאֵי לְמַאי אַצְטְּרִיךְ.

בבכה רַבְּיָ שְׁמֻעוֹן, וְאָמָר, וַיְיָ לְעַלְמָא דְאַתְּמֵשָׁךְ בְּתַר
דָא. דָהָא מִן הָהּוּא יוֹמָא דָהּוּא חֲזִיא (דף קיד
ע"א) בִּישָׁא דְאַתְּפָתָה בֵּיהּ אָדָם שְׁלִיט עַל אָדָם וְשְׁלִיט
עַל בְּנֵי עַלְמָא, אֵיהּ קָאִים לְמַסְטִי עַלְמָא וְעַלְמָא לְאָ
יְכִיל לְנַפְקָא מַעֲנֵשִׁיהּ עַד דִּיְתִי מַלְכָא מִשְׁיחָא וְיוֹקִים

לשון הקודש

ה' בְּךָ הַשְּׁטָן וְלֹא אָמָר הַנְּנִי גּוֹעֵר בְּךָ.
בא רְאָה, בָּמוֹ וְהָ בַּיּוֹם שְׁנָמְצָא דִין
בְּעוֹלָם וְהַקְדוּשָׁ בְּרוֹךְ הָאָ יְשַׁב עַל
כְּפָא הַדִּין, אוֹ נִמְצָא הַשְּׁטָן הָזֶה שְׁמַסְטָה
לְמַעַלָה וְלְמַפְתָּה, וְהָא נִמְצָא לְהַשְׁחִית
אֶת הַעוֹלָם וְלַטְלֵן גְּנָשָׁמֹות.
רַבְּיָ שְׁמֻעוֹן הָיָה יוֹשֵׁב וְלֹומֵד תּוֹרָה,
וְהָיָה מְשַׁתְּדֵל בְּפָסּוֹק חֲזִיא, (דברים כא)
וְלַקְחוּ וְקָנִי הַעִיר הָהּוּא עֲגָלָת בָּקָר וְגַ�

קדשא בריך הוא לדמייכי עפרא דכתיב, (ישעה כה) בלוּ
המְפֹת לְנֶצֶח וָגּוֹן כתייב, (זכריה י) וְאֵת רוּחַ הַטְמָאָה
אָעֵבֵר מִן הָאָרֶץ. וְאֵיתָו קָאִים עַל עַלְמָא דָא לְמִיטָל
גְּשֻׁמְתִין דָבָל בְּנֵי נֶשֶׁא.

וְתֵא חַיְיָ הָא בְּתִיב (דברים כא) כִּי יִמְצָא חַלֵּל וָגּוֹן תֵא
חַיְיָ, בֶּל בְּנֵי עַלְמָא עַל יְדֵי מֶלֶךְ הַמְפֹת נִפְקָא
גְּשֻׁמְתִיהוּ. אֵי תִּמְאָ דָבָר נֶשׁ דָא עַל יְדֵא דְהַהוּא
מֶלֶךְ הַמְפֹת נִפְקָגְשָׁתִיה, לְאוֹ הַכִּי. אַלְאָ מִן
דְּקָטִיל לִיה, אֲפִיק גְּשֻׁמְתִיה עַד לֹא מִטָּא זְמִינָה
לְשַׁלְּטָה בֵּיה הַהוּא מֶלֶךְ הַמְפֹת.

וּבְגַיְן כֵּד וְלֹאָרֶץ לֹא יִכְפֶּר וָגּוֹן וְלֹאָרֶץ דִּילָן. וְלֹא
דִי לוֹזֵן דְּקָאִים אֵיתָו לְמִסְטֵי עַלְמָא לְמִגְנָא
וּלְקָטְרָנָא תְּדִיר בֶּל שְׁבָן דְּגַזְלִין מִגִּיה מַה דָּאִת לִיה
לְגַטְלָא. וְקָדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא חַיִם עַל בְּנוֹי, וּבְגַיְן כֵּד

לשון הקודש

תָּאֵמֶר שְׁבָן אַרְם הַזָּה יַצָּא הַשְּׁמָרוֹ עַל
יִשְׁנֵי הַעֲפָר, שְׁכַתּוֹב (ישעה כא) בֶּל עַל הַמְפֹת
לְנֶצֶח וָגּוֹן, וּבְרָבוֹב (זכריה י) וְאֵת רוּחַ
הַטְמָאָה אָעֵבֵר מִן הָאָרֶץ. וְהָוָא עוֹמֵד
עַל עַוְלָם זֶה לְטַל אֶת בֶּל גְּשֻׁמְתִבְנִי
הַאֲדָם.

וְלֹבֶן וְלֹאָרֶץ לֹא יִכְפֶּר וָגּוֹן וְלֹאָרֶץ
שְׁלָנוּג. וְלֹא דִי לְהָם שְׁעוּמֵד הוּא
לְהַסְטוֹת הָעוֹלָם לְחַנּוּם וּלְקָטָרָג תְּמִיד,
בֶּל שְׁבָן שְׁנוֹזְלִים מִטְנוּ מה שִׁישַׁ לֹ

וּבָא וַיַּרְא, בָּרֵי בְּתִוב (דברים כא) כִּי יִמְצָא
חַלֵּל וָגּוֹן. בָּא רַאֲה, בֶּל בְּנֵי הָעוֹלָם
גְּשֻׁמְתִם יוֹצָאת עַל יְדֵי מֶלֶךְ הַמְפֹת. אֲם

קָרְבֵּן עַל הָאֵי עֲגָלָה, בְּגִין לֹתְקִנָּא עֶמְיהָ מֵה
דְּאַתְגַּטְיֵל הַהִיא נְשֵׁמְתָא דָבָר גַּשׁ מְגִיהָ, וְלֹא יְשַׁתְּבַחַ
מִקְטְּרָגָא עַל (ר"א לע"ג קרבין בהאי) **עַלְמָא.**

וְרֹזֵא עַלְאָה תְּגִינָּן חַכָּא: שׂוֹר פֶּרֶת, עַלְעַגְלָה, בְּלָה
בְּרֹזֵא עַלְאָה אַשְׁתְּבַחַן, וְגִין כֵּה בְּדָא מַתְקִנָּין
לֵיה, וְדָא הוּא דְכַתִּיב, (דברים כא) יָדִינו לֹא שְׁפָכָה אֶת
הַדָּם הַזֶּה וְגוּ' לֹא שְׁפָכָה וְלֹא גְּרִימָנָא מִתְתִּיה, וּבְדָא
לֹא אַשְׁתְּבַחַן מִקְטְּרָגָא עַלְיָהוּ, וּבְכֹלָא יְהִיב קְדֵשָׁא
בְּרִיךְ עִיטָּא לְעַלְמָא.

תָּא חַווּ, בְּגֻזְנָא דָא בַּיּוֹם רָאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכְּפֹרִים
דְּדִינָא אַשְׁתְּבַחַן בְּעַלְמָא, אֵיתָיו קְאִים לְקַטְרָגָא
וַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵין לְאַתְעָרָא בְּשׁוֹפֶר, וְלֹא תַעֲרָא קְוִיל
דְּכָלִיל בְּאַשָּׁא וּמַיָּא וְרִיחָא וְאַתְעָבִידָא חד,
וְלֹא שְׁמַעָא הַהִוא קוֹל מְגֹו שׁוֹפֶר.

לשון הקידוש

שְׁפָכוּ וְלֹא גַּרְמְנוּ מִתְהַרְוּ. וְבָזָה לֹא נִמְצָא
עַלְיָהָם מִקְטָרָגָן, וּבְכָל נְתָן הַקְדּוּשָׁה בְּרִיךְ
הָאָתָה עַצָּה לְעוּלָם.

בָּא רָאָה, בָּמוֹ זֶה בָּרָאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם
הַכְּפֹרִים, שְׁגַמְצָא הַדִּין בְּעוּלָם, הוּא
עַוֹּד לְקַטְרָגָן, וַיִּשְׂרָאֵל צְרִיכִים
לְהַתְעוֹרֵר בְּשׁוֹפֶר וְלַעֲורֵר קוֹל שְׁבָלוֹל
בְּאַשָּׁא וּמַיָּא רִיחָא וְנַעֲשִׂים אֶחָד,
וְלֹהַשְׁמִיעַ אָוֹתוֹ קוֹל מִתְזֵךְ הַשׁוֹפֶר.

לקחת. והקדוש ברוך הוא חס על בינוי,
ולבן מקربים את העגלת הוז, בדי
להתקין עמו מה שנתקחה אוותה נשמה
של האדים מפניהם, ולא ימצא מקטרגן על
(ר"א בקרובים בז' ח' העולם).
ומוד עליון שנינו באן. שׂוֹר, פֶּרֶת, עַגְלָה – בְּלָם בסוד עליון נמצאים, ולבן
בזה מתקנים אותו, וזה שברתווב (דברים כא)
ידינו לא שפכה את הדם הוז וגוי. לא

זהו קול סלקה עד אתר דברסיא לדינא יתבא
ובבטש בה וסלקה. פיו דמطا האי קול
מתטא, קול יעקב אתחkon לעילא, וקדשא בריך
הוא (דף קיד ע"ב) אתר רחמי, דהא בגונא דישראל
מתערוי לטא קול חד בלילה באש"א ורוח"א ומ"א
דנפק כי חד מגו שופר, הבי נמי אתר לעילא
שופר. זהו קול דבליל באש"א ומ"א ורוח"א
אתחkon, ונפק דא מתטא ודא מעילא, ואתחkon עלמא
ורחמי אשתבחו.

זהו מקריגא ערabb דחשיב לשולטאה בדין
ולקטריגא בעילמא, וחמי דמתערוי רחמי,
בדין ערabb ואתחש חיליה ולא יכול לمعد מיד,
וקודשא בריך הוא דין עילמא ברחמי, די תימא
דין אשעביד, לאו הבי, אלא אתחברו רחמי
בדין, וועלמא אתחן ברחמי.

לשון הקודש

ואתו קול עולה עד מקום שיושב בפא
הדין ומכה בו ועלה. פיו שמניע הקול
זהה מלמטה, הקול של יעקב נתכו
למעלה, והקדושים בריך הוא מעורר
רחמים. שערי כמו שישראל מעורים
למטה קול אחד כלול בא"ש ורוח"ח מ"ם
שיותאים באחד מהז ה쇼פר, אך גם
מתעורר למעלה שופר. ואתו קול

תא חוי, בתיב, (תהלים פא) תקעו בחדר שופר בפסה ליום חגנו דאתפסיא סיהרא. דהא כדיין שלטה היא חוויא בישא ויכיל לנזקא עלמא, זבד מתענרי רחמי, סלקא סיהרא ואתערת מתמן, ואיזו אתערגב ולא יכイル לשולטאה, ואתעבר דלא יתרקרב תפן, ועל דא ביום ראש השנה בעי לערבבא לייה כמאן דאתער משנתיה ולא ידע כלום.

ביום הփורים בעי לניזחא ולמעבד לייה ניזחא דרויחא בשער דקרבין לייה, וכדין אתהפה סיגוריא עליהו דישראל, אבל ביומא דראש השנה אתערגב דלא ידע ולא יכイル למעבד כלום. חמי אתعروתא דרחמי סלקין מתטא, ורחמי מלעילה וסיהרא סלקא בגיןיה. כדיין אתערגב ולא ידע כלום ולא יכイル לשולטאה.

לשון הקודש

שלא יתרקרב לשם, ולא בראש השנה צריך לערבב אותו בימי שפתה עיר משותו ולא ידע כלום.

ביום הփורים צריך לנתח ולעשות לו נתת רוח בשער שטקריבים לו, ואו מתרפה לסגנון על ישראל, אבל ביום של ראש השנה מתערגב, שלא ידע יוכל להזיק לעולם. ובשפת עיריהם רחמים, עיליה הלבנה ומעבדה שם, והוא מתרגב ולא יכול לשולט, וועבר

תאמר שנעשה דין - לא בדי אלא מתחברים רחמים עם דין, והעולם נدون ברחמים.

בא ראה, בתוב (תהלים פא) תקעו בחדר שופר בפסה ליום חגנו, שהלבנה מהכפה, شهر או שולט הנחש הרע ויכול להזיק לעולם. ובשפת עיריהם רחמים, עיליה הלבנה ומעבדה שם, והוא מתרגב ולא יכול לשולט, וועבר

וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דָן לְהוּ לִישְׂרָאֵל בְּרָחְמֵי, וְחִים
עַלְיָהוּ וְאַשְׁתָּבָחַ לְהוּ זָמָנָא כֶּל אֲנוֹן
עַשְׂרָה יוֹמִין דְּבִין רָאשׁ הַשָּׁנָה לְיּוֹם הַכְּפֹרִים לְקַבְּלָא
כֶּל אֲנוֹן דְּתִיבָּין קְמִיה וְלִבְפָרָא לֹזֶن מְחוּבִּיהוּ וְסָלִיק
לוֹזֶן לְיוֹמָא דְכְפֹרִי.

וְעַל דָא בְּכוֹלָא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְקִיד לֹזֶן
לִישְׂרָאֵל לְמַעַבְדָ עַזְבָדָא בְגִינַן דָלָא יִשְׁלֹוט
עַלְיָהוּ מִאן דָלָא אַצְטְרִיךְ, וְלֹא יִשְׁלֹוט עַלְיָהוּ דִינָא,
וַיהוֹן בְּלָהּוֹן זְבָאוֹן בְּאַרְעָא (דף גטו ע"א) בְּרָחְמוֹ דְאָבָא עַל
בְגִינַן, וּבְכוֹלָא בְּעַזְבָדָא וּבְמַלְיאָן תְּלִיא, וְהָא אַזְקִימָנָא
מַלְיאָן.

וַיְיָ פְקִיד אֶת שָׂרָה בְּאַשְׁר אָמָר, דְבַתְיב לְמַזְעָד
אָשָׁוב אַלְיַיד בְּעַת חִיה וְלִשְׂרָה בַן. וְתַגִּינוּ פְקִיד
אֶת שָׂרָה, פְקִידָה לְנוֹקָבָא, זְבִירָה לְדֻכָּרָא, וּבְגִינַן פְקִיד

לשון הקודש

וְעַל וְה בְּפֶל מִצְוָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
את יִשְׂרָאֵל לְעַשׂות מְעַשָּׂה, בְּרִיךְ שְׁלָא
יִשְׁלַט עַלְיָהָם מִ שְׁלָא צְרִיךְ וְלֹא יִשְׁלַט
עַלְיָהָם הַדָּין וַיהי בְּלָם צְדִיקִים בְּאָרֶץ
בְּאַהֲבָת הָאָב עַל הַבָּנִים וּבְנֵי אָדָם, וְתַפְלִ
תְּלִוי בְּמְעַשָּׂה וּבְכְפּוּרִים, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ
הַרְבָּרִים.

וְהָרִי, פְקִיד אֶת שָׂרָה בְּאַשְׁר אָמָר, שְׁבָתוֹב
לְמַזְעָד אָשָׁוב אַלְיַיד בְּעַת חִיה וְלִשְׂרָה
וְמַעַלָה אָתָם לְיּוֹם הַכְּפּוּרִים.

וְרָחְמִים מַלְמָעָלה וְהַלְבָנָה עוֹלָה בְּגִינַם,
או הָוָא מַתְעַרְבָּב וְלֹא יַדְע בְּלָום וְלֹא
יַכְלִיל לְשָׁלַט.

וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דָן אֶת יִשְׂרָאֵל
בְּרָחְמִים וְחִס עַלְיָהָם וּמוֹצָא לָהֶם זָמָן בְּלָ
אָתָם עַשְׂרָה יָמִים שְׁבִין רָאשׁ הַשָּׁנָה
לְיּוֹם הַכְּפּוּרִים לְקַבְּלָא אֶת בְּל אָתָם
הַשְּׁבִים לְפָנָיו וּלְכִפְרָא לְהָם מַחְטָאיכֶם
וּמַעַלָה אָתָם לְיּוֹם הַכְּפּוּרִים.

וַיְיָ פָּקַד אֶת שָׂרָה, בְּאָשֵׁר אָמַר, דְּכֹתִיב שׁוֹב אָשֵׁב
אֲלֵיכֶם בְּעֵת חִיה וְנוּ, מִהָּבָא מִשְׁמָעָךְ אָמַר וַיֹּאמֶר שׁוֹב
אָשֵׁב אֲלֵיכֶם, וַיֹּאמֶר סְתִּים, דְּאֵיתָה הָהָר וְלֹא שְׁלִיחָה
אַחֲרָא:

וַיַּעֲשֵׂה יְהֹוָה לְשָׂרָה וְנוּ. בֵּין דָּאָמַר וַיְיָ פָּקַד אֶת שָׂרָה,
מַהְוָה וַיַּעֲשֵׂה יְהֹוָה לְשָׂרָה. אֶלָּא הַכִּי תְּגִינֵּן דָּאָבָא
דָּעָזְבָּדוֹי דָּקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא מִהְהֹא נָהָר דָּגְנִיד וְגַפִּיק
מַעַדְן אֵיתָה, וַיֹּאמֶר נְשָׁמְתָהּוּן דָּצְדִּיקִיא, וַיֹּאמֶר מַזְלָא
דָּכְלָ בְּרַבָּאָן טָבָאָן וְגַשְׁמִי בְּרַבָּאָן גַּזְלִי מַנְיָה וְמַתְפָּנוּ
גַּפְקִי, דְּכֹתִיב לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן, דְּאֵיתָה מַזְיָּיל וְמַשְׁקָה
מַעַילָא לְתַתָּא, בְּגִינֵּן דָּבָנִי (נִשְׁאָה) בְּהָאֵי מַזְלָא תְּלִין וְלֹא
בָּאָתָר אַחֲרָא. וְעַל דָּא בְּתוּב וַיְיָ פָּקַד אֶת שָׂרָה
פְּקִידָה בְּלַחְזָדוֹי.

לשון הקודש

בָּן, וְשָׁגִינָה, פָּקַד אֶת שָׂרָה - פְּקִידָה
לְנִקְבָּה, וְכִירָה לְזָכָר. וּמְשׁוּם בָּךְ וְהִ
פָּקַד אֶת שָׂרָה. בְּאָשֵׁר אָמַר, שְׁבָתוּב
שׁוֹב אָשֵׁב אֲלֵיכֶם בְּעֵת חִיה וְנוּ. מִפְּאָן
מִשְׁמָעָךְ אָמַר וַיֹּאמֶר שׁוֹב אָשֵׁב אֲלֵיכֶם,
וַיֹּאמֶר סְתִּים, שְׁהָוָה הָהָר וְלֹא שְׁלִיחָה
מְשׁוּם שְׁבָנִים בְּמַזְיָּיל וְמַשְׁקָה מַלְמָעָלה לְטַמָּה
בָּמִקּוֹם אָחָר. וְעַל וְהִ בְּתוּב וְהִ פָּקַד אֶת
שָׂרָה, פְּקִידָה בְּלַבְבָּה.

וַיַּעֲשֵׂה הָיָה לְשָׂרָה וְנוּ. בֵּין שָׁאָמַר וְהִ
פָּקַד אֶת שָׂרָה, מַהְוָה וַיַּעֲשֵׂה הָיָה לְשָׂרָה?
אֶלָּא בָּךְ שָׁגִינָה, שְׁפָרִי מַעֲשָׂיו שָׁלֵ